

Budapest, 1939. Ú J É V • Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Andrássy-út 16 • L. évfolyam, 14. sz.

ELŐFIZETESI ÁRA: Negyedévre, ajándékkönyvvel együtt 2 pengő. Egyes szám ára 12 fillér
 Romániában egyes szám ára 6 leu, negyedévre 70 leu. — Csehszlovákiában egyes szám ára 80 Kő fillér, negyedévre 14 Kő

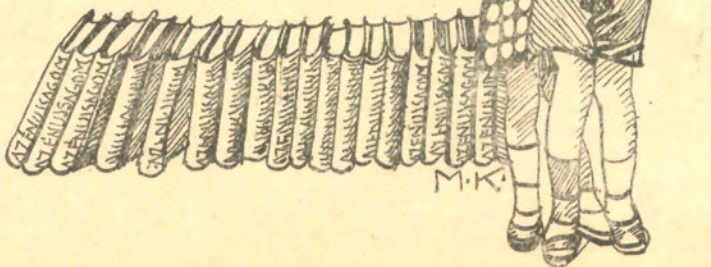
1889—1939

Itt van, itt Az En Ujságom!
 Csakhogy itt van, régen várom.
 Napkeletről tündér hozta,
 Ez aztán a kedves posta!

Tele dallal, tele képpel,
 Telistele szép mesékkel.
 Mese, mese, tarka szárnyon,
 Fogjátok meg, el ne szálljon!

Pósa Lajos

Ezzel a verssel köszöntött be Az En Ujságom
 első száma ötven évvel ezelőtt.

Ötven éves Az Én Ujságom

Ide figyeljétek, gyerekek!
Most mesélek nektek valamit.
Egy igaz mesét arról az ujságról, amelyik mindig nektek szokott mesélni.

Talán nem is tudjátok jól elképzelni, mit jelent az: most ötven évvel ezelőtt jelent meg *Az Én Ujságom* első száma!

Bizonyára vannak közöttetek sokan, akik még nem is tudnak ötvenig számolni. De vannak nagyobbacska is, akik már elkomolyodva gondolják: — Ötven év! Hiába, az borzasztó sok! És édesapára gondolnak és nagyapára, akiknek már fehér a haja és olyan nagyon, nagyon öregek, hogy azt már ki sem lehet mondani. És sehogy sem tudják elképzelni, hogy valaha talán ők is voltak olyan kisgyerekek és éppen olyan szívrepeső örömmel várták *Az Én Ujságomat*, mint most ti!...

Ötven évvel ezelőtt még egyáltalán nem volt magyar ifjúsági és gyermekirodalom. Nem igen törődtek vele, nem is tartották fontosnak, hogy a gyermekek mit olvasnak, s a dajkamesék és a külföldi irodalomból jól-roszszul átlántált olvasmányok voltak a magyar gyerekek minden lelki tápláléka.

Élt abban az időben Szegeden egy fiatal költő, aki nagyon szeretete a gyermekeket, írt is nekik a szegedi lapokban szebbnél-szebb kis verseket, meséket, s akinek izzó magyarsága, gyönyörű, zengzetes magyar nyelvére felfigyelt mindenki, aki olvasta.

Pósa Lajos volt ez az Istenáldotta költő.

És élt ugyanakkor Budapesten egy könyvkiadó, Wolfner Józsefnek hívták, aki szintén nagyon szerette a gyermekeket, s akinek mindent látó szeme, magyar érzésű szíve hamarosan észrevette azt, hogy a magyar gyermekeknek nincs megfelelő olvasmányuk,

Igy történt aztán, hogy Wolfner József, a Singer és Wolfner könyvkiadóvállalat feje, megbeszélte Pósa Lajossal, a költővel, hogy kellene egy magyar gyermeklapot adni a gyermekek számára, amelyben a legjobb magyar írók tudásuknak, szeretetüknek, magyar érzésüknek legjavát adják a magyar gyermekeknek.

És így jelent meg 1890 december 15-én *Az Én Ujságom* első

Az Én Ujságom első számának címlapja

száma, ilyen kedves, szép címlappal, mint a mellékelt képen láthatjátok.

Pósa bácsi írta hozzá a beköszöntő verset és híven beváltotta mindazt, amit ígért. *Az Én Ujságom* egyszerre, egy csapásra meghódította nemcsak a gyerekeket, hanem a szülőket, tanítókat is s az olvasók ezrei sorakoztak a zászló mögé, amelyet Pósa bácsi tartott kezében.

A magyar írók legkiválóbbjai kedvvel és örömmel kezdtek írni a gyermekeknek s egyszerre belátta mindenki, hogy milyen fon-

tos, nemzetnevelő munkát végez, aki a gyermek lelkével foglalkozik.

És a Pósa bácsi lelkéből mint egy kiapadhatatlan forrásból buzogtak fel a szebbnél-szebb versek. Megtanította igaz magyar hazaszeretetre a gyermekeket, felébresztette s ébren tartotta lelkükben a magyar föld iránt való áldozatos szeretetet, írt nekik magyar imádságokat, magyar köszöntőket, — ami azelőtt szintén mind hiányzott. És amellett aranyos derűvel, vidámsággal árasztotta el kis olvasó lelkét, mert tudta, hogy a gyermekeknek a vidámsága, a napsugaras derűre milyen végtelenül nagy szüksége van.

És teltek, múltak az évek. Az első idők lelkes kis olvasói kinőttek *Az Én Ujságomból*, vitte őket tova az élet, de jött helyükbe az új nemzedék, a gyermekek, az unokáik, akik éppen olyan lelkesen, éppen olyan szeretettel sorakoznak a zászló köré, mint az első nemzedék.

Ötven év alatt sok-sok vihar zajlott le, beborult az ég feletünk is, sok megpróbáltatás érte a mi drága magyar hazánkat.

Régen meghalt Pósa bácsi is, a gyermekek forró szívű költője, a magyar gyermekirodalom megeremtője és éveken át vezetője.

Örökre eltávozott sok-sok kiváló író társa is, akik mind köréje csoportosulva vezették a helyes útra a gyermekek lelkét, — de él az a lélek, amelyet ők ébresztettek életre.

Él a magyar lélek a magyar gyermekekben s *Az Én Ujságom* töretlen erővel és hittel, lelkesedéssel és igaz szeretettel halad tovább azon az úton, amelyen minden magyar gyermekből igaz magyar érzésű, kötelességtudó, vallásos, hazáját szerető magyar férfit és magyar asszonyt akar nevelni.

Tutsek Anna.